

USTAWA

z dnia 19 grudnia 1992 r.

o zmianie ustawy — Prawo bankowe i niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. W celu zapobieżenia nadmiernej koncentracji kredytów i innych wierzytelności:

1) suma:

- a) kredytów, z wyjątkiem kredytów posiadających poręczenia (bądź gwarancje) rządowe lub międzynarodowych instytucji finansowych określonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- b) pożyczek pieniężnych,
- c) wierzytelności z tytułu gwarancji bankowych i poręczeń,
- d) akredytyw, z wyjątkiem ich części zabezpieczonej depozytem pieniężnym,
- e) innych zobowiązań banku,

zaciąganych na zlecenie klienta w stosunkach z jednym podmiotem lub grupą związanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie podmiotów, nie może przekroczyć 15%,

2) wierzytelność wynikająca z jednej umowy nie może przekroczyć 10%

sumy funduszy własnych banku.

2. Wartość udziałów i wkładów wniesionych do osób prawnych oraz wartość zakupionych akcji i obligacji łącznie nie może przekraczać 25% sumy funduszy własnych banku.

3. Granice, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przekroczone za zgodą Prezesa Narodowego Banku Polskiego, jednakże do wysokości nie przekraczającej 50% funduszy własnych banku.

4. Do sum wartości udziałów, wkładów, akcji i obligacji, o których mowa w ust. 2 i 3, nie wlicza się obligacji emitowanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski. Prezes Narodowego Banku Polskiego może określić odrębny limit zakupów przez banki obligacji, o których mowa wyżej.
 5. Fundusze własne banku, o których mowa w ust. 1—3, stanowią:
 - 1) w banku państwowym — fundusz statutowy, fundusz rezerwowy i fundusz zapasowy,
 - 2) w banku w formie spółki akcyjnej — kapitał akcyjny oraz wszelkiego rodzaju fundusze zapasowe i rezerwowe,
 - 3) w bankach spółdzielczych — fundusz udziałowy, fundusz zasobowy i fundusz rezerwowy,
 - 4) inne fundusze zaliczone przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego do funduszy własnych.
 6. Prezes Narodowego Banku Polskiego:
 - 1) określi, w drodze zarządzenia, banki, które do czasu odpowiedniego zwiększenia funduszy własnych mogą w zakresie, o jakim mowa w ust. 1 i 2, uwzględniać również środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych, oraz ustali obowiązujące wówczas wskaźniki procentowe dopuszczalnej koncentracji kredytów i innych wierzYTELNOŚCI,
 - 2) może zezwolić bankom na traktowanie, jako określonej części funduszy własnych, środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach lokat długoterminowych, jeżeli zostało zapewnione pozostawanie tych środków w banku przez okres dłuższy niż 3 lata,
 - 3) może zezwolić na to, aby dla celów określonych w ust. 1 była uwzględniana łączna suma funduszy własnych banków, związanych ze sobą kapitałowo i organizacyjnie. Decyzje w tej sprawie Prezes Narodowego Banku Polskiego może uzależnić od spełnienia postawionych przez niego wymogów.
 7. Bank może zawrzeć z innymi bankami umowę w sprawie wspólnego udzielenia kredytu (konsorcjum bankowe). Bank inicjujący zawarcie takiej umowy reprezentuje wobec kredytobiorcy wspólnie działające banki oraz uzgadnia z nimi warunki umowy kredytowej i zasady wzajemnych rozliczeń z tytułu udzielonego kredytu.”,
- 2) art. 78 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 78. 1. Osoba zamierzająca nabyć akcje lub prawa z akcji banku jest obowiązana:
- 1) uzyskać, za pośrednictwem banku, którego akcje zamierza nabyć, zgodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego na przeniesienie tych akcji lub praw z tych akcji, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowić będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad 10%, 20%, 33%, 50%, 66% lub 75% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy banku,
 - 2) powiadomić o fakcie nabycia akcji lub praw z akcji bank, którego akcje nabyła, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowić będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy banku.
2. Bank w formie spółki akcyjnej jest obowiązany niezwłocznie:
- 1) zgłaszać Narodowemu Bankowi Polskiemu przypadki posiadania przez jednego akcjonariusza pakietu akcji dającego prawo do ponad 10% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy tego banku,
 - 2) wystąpić w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, do Prezesa Narodowego Banku Polskiego o wydanie zgody na nabycie akcji lub praw z akcji, a następnie przekazać decyzję Prezesa NBP w tej sprawie wnioskodawcy.
3. Decyzja o wyrażeniu przez Prezesa NBP zgody na nabycie akcji lub praw z akcji, o której mowa w ust. 1 i 2, może być wydana, jeżeli osoba zamierzająca nabyć akcje daje rękojmię prowadzenia działalności banku w sposób należyście zabezpieczający interesy jego klientów, zaś środki przeznaczone przez tę osobę na nabycie akcji nie pochodzą z pożyczki, kredytu ani nie są w jakikolwiek inny sposób obciążone.
4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, może być zaskarżona do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
5. Osoba, która nabyła akcje lub prawa z akcji banku wbrew postanowieniom ust. 1 i ust. 2, ma prawo do 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy tego banku lub do takiej liczby głosów, która wynika z wcześniej uzyskanej zgody.
6. Nabycie lub posiadanie akcji przez podmiot zależny uważa się za nabycie lub posiadanie przez podmiot dominujący. Przez podmiot dominujący (zależny) rozumie się podmiot w sytuacji określonej w przepisach art. 2 pkt 9 i art. 4 ustawy, o której mowa w ust. 7.

7. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów rozdziału 7 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. Nr 35, poz. 155 i Nr 103, poz. 447).”,
- 3) w art. 116¹ w ust. 1 wyrazy „30 czerwca 1992 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 1992 r.”,
- 4) w art. 117:
- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Bank Gospodarstwa Krajowego jest bankiem państwowym i działa na podstawie ustawy — Prawo bankowe, z tym że do zakresu jego działalności należy również wykonywanie czynności:
- 1) dotyczących instytucji kredytowych zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie dekretów z dnia 25 października 1948 r.:
- a) o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. Nr 52, poz. 410, z 1949 r. Nr 35, poz. 256 i z 1951 r. Nr 31, poz. 240),
- b) o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. Nr 52, poz. 411 i z 1951 r. Nr 31, poz. 241),
- c) o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279 i z 1957 r. Nr 31, poz. 136),
- 2) zleconych przez Ministra Finansów, przy czym warunki wykonania zlecenia bank uzgadnia ze zlecającym.”,
- 5) po art. 119 dodaje się art. 119¹ w brzmieniu:
- „Art. 119¹. W okresie przejściowym — nie dłużej niż do końca 1993 r. — określone w art. 35 ust. 1 wskaźniki koncentracji kredytów nie dotyczą kredytów udzielanych spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego przez Powstającą Kasę Oszczędności — bank państwowy.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:
- „Art. 22a. Przy ustalaniu, określonych w ustawie — Prawo bankowe, granic koncentracji kredytów i innych zobowiązań Agencji wobec Banku Gospodarki Żywnościowej nie uwzględnia się zobowiązań przejmowanych na podstawie art. 14 ust. 3.”
- Art. 3.** W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 30 w ust. 3 skreśla się wyrazy „państwowo-spółdzielczego”,
- 2) w art. 52 w pkt 4 skreśla się wyrazy „bankach i”,
- 3) w art. 54 w ust. 1 skreśla się pkt 4,
- 4) w art. 79¹ w ust. 1 wyrazy „30 czerwca 1992 r.” zastępuje się wyrazami „31 marca 1993 r.”.
- Art. 4.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*